

ART TO NATURE PHUKET KRABI PHANGNGA

Rama IX Art Museum Foundation

ศิลปกรรมสู่ธรรมชาติ ภูเก็ต กระบี่ พังงา

Rama IX Art Museum Foundation

ศิลปกรรมสู่ธรรมชาติ ภูเก็ต กระบี่ พังงา
ART TO NATURE PHUKET KRABI PHANGNGA

20 พฤศจิกายน - 10 ธันวาคม 2546
ชั้น 4 เดอะซิลม แกลเลอรี กรุงเทพฯ

17-23 มกราคม 2547
ณ โรงแรมดุสิต ลาгуนา รีสอร์ท ภูเก็ต

Rama IX Art Museum Foundation

20 November - 10 December 2003
4 Floor. The Silom Galleria. Bangkok

17-23 January 2004
At Dusit Laguna Resort Hotel. Phuket

Rama IX Art Museum Foundation

สาร

นางอัญชลี วานิช เทพบุตร

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ระบบบัญชีรายชื่อ พรรคประชาธิปัตย์

โครงการ “ศิลปกรรมสู่ธรรมชาติ ภูเก็ต กระบี่ พังงา” ของกลุ่มศิลปินแห่งชาติ ถือเป็นการสร้างสรรค์งานศิลปะ ที่สะท้อนให้เห็นถึงความงามในธรรมชาติของพื้นที่อันดามัน เพื่อให้เกิดความประทับใจ และก่อให้เกิดความรักที่รักหาธรรมชาติทั้งงดงามเหล่านี้ไว้ตราบนานเท่านาน

ดิฉันขอแสดงความชื่นชมและขอบคุณต่อกลุ่มศิลปินแห่งชาติ สมาคมธุรกิจท่องเที่ยวภูเก็ต ตลอดจนผู้มีส่วนสนับสนุนให้โครงการ “ศิลปกรรมสู่ธรรมชาติ” ประสบความสำเร็จ เพราะการจรรโลงศิลปะสู่ความงามของธรรมชาติแห่งอันดามันในครั้งนี้ ถือเป็นการสนับสนุนกิจกรรมที่ทรงคุณค่ายิ่ง ที่ช่วยจุดประกายความรักต่อธรรมชาติ เพื่อช่วยพัฒนาการท่องเที่ยวไปสู่ความยั่งยืน เพื่อเป็นมรดกแก่ลูกหลานไทย...ทุกคน

(นางอัญชลี วานิช เทพบุตร)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ระบบบัญชีรายชื่อ

พรรคประชาธิปัตย์

Rama IX Art Museum Foundation

Message from Mrs. Anchalee Vanich Tephabuttra

Member of Parliament

Democrat Party

The purpose behind the “Art to Nature” project is not only to capture the natural beauty of southern Thailand, but also to instill a sense of pride and desire to preserve the Souths pristine naturel.

I would like to take this opportunity to express my admiration and heart fell appreciation to the National Artists who participated in this project, and I would also like to express my appreciation to all the various groups involved in making this project a success.

Hopetully, “Art to Nature” can showcase all the splendor and wonder of the Andaman Sea and especially the Splendor of wonder of Southern Thailand for future generations to appreciate and enjoy.

(Mrs. Anchalee Vanich Tephabuttra)

Member of Parliament

Democrat Party

สาร

นายพัฒนพงษ์ เอกวานิช

นายกสมาคมธุรกิจการท่องเที่ยวจังหวัดภูเก็ต

เนื่องในโอกาสการจัดกิจกรรมโครงการศิลปกรรมสู่ธรรมชาติ ภูเก็ต กระบี่ พังงา

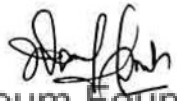
ในนามของสมาคมธุรกิจการท่องเที่ยวจังหวัดภูเก็ต ผมรู้สึกภาคภูมิใจและรู้สึกเป็นเกียรติอย่างยิ่ง ที่ได้มีโอกาสดำเนินการต้อนรับคณะศิลปินแห่งชาติ รวมทั้งคณะศิลปินจากต่างประเทศ ที่เดินทางมาจัดกิจกรรมโครงการศิลปกรรมสู่ธรรมชาติ ภูเก็ต กระบี่ พังงา ณ จังหวัดภูเก็ต ในครั้งนี้

จังหวัดภูเก็ตได้ชื่อว่าเป็นไข่มุกอันดามัน เป็นจังหวัดหนึ่งของประเทศที่ได้รับการยอมรับว่าเป็นเมืองท่องเที่ยวนานาชาติ และเป็นจังหวัดที่มีนักท่องเที่ยวเดินทางเข้ามาเป็นจำนวนมากตลอดทั้งปี อันเนื่องมาจากทรัพยากรธรรมชาติและในภูมิภาคอันดามันที่อุดมสมบูรณ์ ตลอดจนขนบธรรมเนียมประเพณีและศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่นที่มีความเป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัว และรวมถึงการจัดให้มีกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยวร่วมด้วยอย่างต่อเนื่อง

สำหรับการจัดกิจกรรม โครงการศิลปกรรมสู่ธรรมชาติ ภูเก็ต กระบี่ พังงา ที่มีวัตถุประสงค์เพื่อเปิดภูมิกิจงานตามธรรมชาติในแถบทะเลอันดามัน และเผยแพร่วัฒนธรรมอันดีงามของจังหวัดภูเก็ต พังงา และกระบี่ รวมถึงเป็นการส่งเสริมและประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวในแถบทะเลอันดามัน ซึ่งจะทำให้เกิดความรู้สึกร่วมต่อความประทับใจในความสวยงามของธรรมชาติ และโครงการนี้ยังได้เป็นการจัดกิจกรรมที่ต้องอาศัยประสานงานและทำงานหลายด้าน ทั้งความรู้ ความเข้าใจ กำลังและสติปัญญา เพื่อให้เกิดแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์งานศิลปกรรมที่มีคุณค่า และแสดงออกถึงความงามของธรรมชาติ ขนบธรรมเนียมประเพณีและศิลปกรรมท้องถิ่น เพื่อนำเสนอความงามของธรรมชาติในอีกรูปแบบหนึ่ง ซึ่งเป็นความงามที่มองผ่านสายตาและในทิวทัศน์ของผู้ที่เป็นศิลปิน และสื่อออกมาในลักษณะของงานจิตรกรรม

การจัดกิจกรรมครั้งนี้ ณ จังหวัดภูเก็ต กระบี่ พังงา มีความภูมิใจที่สมาคมฯ ได้มีส่วนร่วมร่วมกับคณะศิลปินแห่งชาติในการเปิดและเผยแพร่ความงามตามธรรมชาติ ตลอดจนส่งเสริมคุณค่าแห่งการอนุรักษ์ให้เป็นที่ยอมรับและยกย่องซึ่งกันและกันซึ่งจะช่วยกันรักษาไว้ให้ยั่งยืนมากที่สุด กระผมขอเป็นกำลังใจให้กับคณะผู้จัดงานและผู้ที่เกี่ยวข้องทุกท่าน ที่ได้เสียสละเวลาส่วนตัวอันมีค่ามาร่วมกันทำงานให้กับโครงการอย่างแน่วแน่ในการที่จะเผยแพร่ความงามของภูเก็ตให้คงอยู่สืบไป

Rama IX Art Museum Foundation
(นายพัฒนพงษ์ เอกวานิช)
นายกสมาคมธุรกิจการท่องเที่ยวจังหวัดภูเก็ต

Message from Mr. Pattanapong Aikwanich

President of Phuket Tourist Association

On behalf of the Phuket Tourist Association, I feel proud and grateful in welcoming all of the famous Thai and Malaysia painters who have participated in Landscape Paintings 2003.

Phuket is named "The Pearl of the Andaman" and is one of the world's most famous tourist destinations. Phuket has exotic beauty, a large supply of natural resources, attractive Thai culture and a relaxed Southern lifestyle. It is for these reasons that tourists return to Phuket every year.

The objective of the Landscape Paintings Project is to support the public relations efforts of the region, promoting the culture and the customs by having artists travel the area and capture Phuket, Krabi and Phangnga in a frame. The fantastic works of these painters will be exhibited and people will see their talent and the beauty of the Phuket region.

I believe that this project requires experience, skill and intelligence. Only then can we really show all that we want to. I believe that we have been successful in our efforts and have brought them together harmoniously.

Once again I would like to express my most appreciation of sharing the committee save and promote the wonderful world of the Andaman Sea and thank you to all working committee for having sacrificed their own time to make this event successful.

With all my best regards,

(Mr. Pattanapong Aikwanich)
President of Phuket Tourist Association

กรรณิพย์ สอนวิชาภาษาอังกฤษและภาษาจีนที่โรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดสุพรรณบุรี และโรงเรียนในจังหวัดสุพรรณบุรี

			- หรือที่ ศูนย์สนศึกษา รัชมนุสรณ์ โทรศัพท 0-2924-3904 และ 0-1841-7738
			- ภาคใต้ สงที่ ศูนย์สนศึกษา เพชรภอง โทรศัพท 0-6273-5440
			หรือ ศูนย์สนศึกษา รัตนอดนาศาสตร โทรศัพท 0-9737-8879
30	สิงหาคม	2546	- สงผลงานทั้งหมตเพื่อเตรียมจัดนิทรรศการ
20	พฤศจิกายน		- นิทรรศการที่กรุงเทพฯ
10	ธันวาคม	2546	
17 - 23	มกราคม	2547	- นิทรรศการที่จังหวัดภูเก็ต

6. ผลที่คาดว่าจะได้รับ

1. ยาวนนและประชาชนในพื้นที่ จะได้รับชื่นชมความงานของรรรรมชาติและวัฒนธรรมในแง่มุมทางศิลปะ
2. รู้สึกทวงแทน เห็นคุณค่าแห่งการอนุรักษ์ และเกิดปณิธานที่จะสานต่อการอนุรักษ์ทั้งรรรรมชาติและวัฒนธรรม
3. มีความเข้าใจทางศิลปะ และเห็นความร่วมมือกันของคนในสังคม
4. ช่วยส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ในย่านอินทนน

7. ผู้ร่วมโครงการ

1. ศิลปินแห่งชาติ
2. ศิลปินชั้นเยี่ยม
3. คณะอาจารย์จากสถาบันสอนศิลปะต่างๆ
4. ศิลปินอิสระ
5. ศิลปินต่างประเทศ

8. ผู้รับผิดชอบโครงการ

นายสนศึกษา รัชมนุสรณ์

Rama IX Art Museum Foundation

กรรมการที่ปรึกษา

1. ส.ส. อภิชน	วาทิน เทพบุตร	กัปรีภษา
2. ศาสตราจารย์สน:	เลาหทัยกุล	กัปรีภษา
3. อาจารย์ธงชัย	รักปนุญ	กัปรีภษา
4. อาจารย์สนศึกษา	เขาวนธราดาพงศ์	กัปรีภษา
5. พุฒยาศาสตราจารย์การ	โกอดมวิทย์	กัปรีภษา
6. ดร. สุชาติ	วงษ์ทอง	กัปรีภษา
7. อาจารย์สุกิจ	ศุภรภาณอนัน	กัปรีภษา

คณะกรรมการดำเนินการ

1. นายสนศึกษา	รัชมนุสรณ์	กรรมการอำนวยการ
2. นางอภิชญา	จิตตภาณอนัน	รองกรรมการอำนวยการ
3. อาจารย์สนวงษ์	กัปรีภษา	กรรมการ
4. อาจารย์คราฐ	ดวงจำปา	กรรมการ
5. นายธรรมนุญ	เรืองสวัสดิ์	กรรมการ
6. นายพลตม	มารอด	กรรมการ
7. นางสาวอดิสรณ์	สารภณ	กรรมการ
8. นายสนใจ	กัปรีภษา	กรรมการ
9. นายสนศึกษา	เพชรภอง	กรรมการ
10. นายอาร์	กัปรีภษา	กรรมการ
11. นายสนศึกษา	รัตนอดนาศาสตร	กรรมการ
12. นายสน	กัปรีภษา	กรรมการประสานงาน

วาดไว้ในอันดามัน

ภูเก็ต : กระบี่ : พังงา

พิษณุ สุก.

การท่องเที่ยวทะเลอันดามันด้านเหนือในครั้งนี้ของผม มีภาระนอกจากจะต้องเขียนบันทึกความประทับใจในธรรมชาติที่พบเห็นให้กับ “โครงการศิลปกรรมสู่ธรรมชาติ ภูเก็ต กระบี่ พังงา” แล้ว คุณสมศักดิ์ รัชสุวรรณ คุณฉี พันธ์ (ของน้องๆ) หรือไอฉี (ของเพื่อนๆ) ยังมอบงานให้ผมเป็นผู้เขียนบันทึกการเดินทางตลอด 6 วัน เพื่อลงพิมพ์ในสูจิบัตรของนิทรรศการ ซึ่งผมได้บอกกับคุณฉีไว้ก่อนแล้วว่า ถ้าจะให้ผมเขียนต้องตามใจผม จะเขียนอย่างไรก็แล้วแต่ผม ผมจะเขียนอย่างไม่เป็นวิชาการวิชาการกับใครทั้งนั้น เพราะผมมันเขียนสารคดีจนเป็นมืออาชีพไปแล้ว หลายคนคงเคยได้อ่านเรื่องท่องเที่ยวเคล้ากลิ่นสีของผมมาบ้าง ประเภท “วาดฝันฯ” และ “ตามกลิ่นสีฯ” ผมเขียนมาแล้วเกือบสิบเล่ม ใครไม่เชื่อมือผมก็ตามใจ

ที่ผมต้องขอเขียนตามใจผมก็เพราะมีเหตุผลดังนี้

หนึ่ง ผมไม่อยากให้เรื่องเที่ยวของผม (หรือของพวกเรา) เป็นเพียงคำนำแบบทางราชการของสุจิบัตร เหมือนนิทรรศการอื่นๆ ทั่วไป ที่เปิดออกอ่านแล้วมีแต่คำพูดทู่ๆ คำหวาน คำชม หรือข้อมูลเพียงด้านเดียว อ่านแล้วเหมือนคาถาเปิดประชุมสัมมนา ประเภทแข็งเปิกปาหัวแตก ไม่ใช่เรื่องที่มีสีสันของชาวศิลปะเอาเสียเลย

สอง ผมอยากให้บันทึกการเดินทางเหมือนผืนผืนดวงตาของนิทรรศการ เหมือนกับจิตรกรที่เขียนรูป เขียนเท่าที่เห็น บันทึกเท่าที่รู้สึก ไม่มีความรู้อะไรมากมายเหมือนเปิดหนังสือธรรมชาติวิทยา หรือสารานุกรม แต่อยากให้รู้รสชาติเท่าที่ศิลปินพึงมี

สาม ในการเดินทางท่องเที่ยวแบบมนุษย์มนา ย่อมมีทั้งทุกข์และสุข สนุกและเซ็ง ได้พบกับสิ่งที่ดีทำให้เบิกบานใจ และได้พบกับสิ่งที่ไม่น่าดูทำให้ท้อใจ การบันทึกเดินทางอย่างนี้ย่อมมีรสชาติ คุณพื้หรือการท่องเที่ยวที่เชิญเรามากก็ไม่อาจจะบังคับให้เรารู้สึกดีไปเสียทุกเรื่องได้ เช่น จะให้บอกว่าน้ำทะเลหวาน หรือป็นเขาหินปูนที่อ่อนนุ่ม หรือว่ามีสปายอยู่ที่เกาะสิมิลัน ผมจะไม่ทำอย่างนั้นเป็นเด็ดขาด เพราะมันไม่สร้างสรรค์หากไม่มีทั้งชมและติ แต่รับรองรับประกันว่า ผมจะเป็นผู้ที่มองโลกในแง่ดีและมีอารมณ์ขันตลอดการเดินทาง

เมื่อคุณพื้ดีเสียท่ารับปากให้ผมเขียนตามข้อตกลงอย่างนี้แล้ว ผมก็จะเขียน “วาดไว้ในอันดามัน” ด้วยความสบายใจ หากใครอ่านแล้วไม่พอใจ ก็ไปเล่นงานเข้ากับคนที่ให้ผมเขียน

โอ.เค. นะครับ

เที่ยวไปเขียนรูปไป ไม่อยากไปหรือของฟรี

เรื่องของการเดินทางท่องเที่ยวมัน ถ้าคุณรู้จักเที่ยว เที่ยวเป็น ไม่ใช่เที่ยวแบบหุฟุ เที่ยวเพื่อเก็บไว้คุยอวดกันว่าได้เคยไปมาแล้วทั่วโลก ทั้งๆ ที่ไปมาแล้วก็ไม่เคยได้สัมผัสอะไรที่เป็นของแท้ ของจริง จากที่นั่นมาเลย ในบ้านเรานี้คุณไปเที่ยวทั่วแล้วหรือยัง ลองทดสอบตัวเองโดยเรียงไล่ชื่อจังหวัดทั้ง 76 จังหวัดดู ผมว่าหลายคนอาจจะมีหลายจังหวัดที่ไม่เคยไป

คุณเป็นคนไทย รีบาวว...

เที่ยวคราวนี้ มีคนชวน (เชิญ) ไป ดูจะไม่ใช่เป็นการเที่ยวแบบธรรมดาๆ แต่เป็นการเที่ยวแบบมีภารกิจหรือมี Mission ดูจะโก้เก๋มีเกียรติอย่างไรก็ไม่รู้ ทำท้าวจะวางตัวลำบากพอควร เพราะจะไปทำงานหรือไปเที่ยวกันดี ยังสับสนอยู่

พูดแบบนี้ดูดีไปอีกอย่าง แต่จริงๆ แล้วเขาเชิญให้ไปทำงานเขียนรูปให้ ไปแล้วมัวแต่เที่ยวสนุกลืมเขียนรูปก็จะต้องถูกประณาม เผลออาจถูกยึดใบประกอบโรค (ภาพ) ศิลปะเข้าไปอีก

ดูรายการท่องเที่ยวคราวนี้ แม้จะไม่เป็นการเที่ยวที่ลึกลับซับซ้อนอะไรมาก แต่ก็ป็นรายการที่ต่อเนื่องยาวนานที่อยู่ๆ จะให้หอบกระเป๋าทัวร์เดินทางไปในหลายๆ จุดอย่างนี้คงเป็นไปไม่ได้ คือเราไปภูเก็ตสัมผัสสภาพบ้านเมือง ทะเล ชายหาด รอบเกาะภูเก็ตซึ่งได้ชื่อว่า “ไข่มุกแห่งอันดามัน” แล้ว เราขึ้นไปพังงา ลงเรือเลาะฝั่งทะเลอันดามันขึ้นเหนือไปหมู่เกาะสิมิลัน แล้วยังไม่พอดันดันขึ้นไปถึงหมู่เกาะสุรินทร์ ซึ่งไม่ใช่จังหวัดสุรินทร์

ทะเลซึกนี้ผมยังไม่เคยไป เคยไปแต่ลงได้ไปหมู่เกาะพีพีและไปสุดทางที่เกาะตะรุเตา แต่ฝันไว้ว่าทะเลด้านตะวันตกน่าจะงดงามเป็นมรกตเหมือนกันตลอดแนวไม่ว่าเหนือหรือใต้ มาคราวนี้จึงเตรียมแอสี Emerald มาเยอะทีเดียว

คนท่องเที่ยวทั่วไป มักจะเลือกเอาที่ใดที่หนึ่ง เช่น ไปภูเก็ตแล้วกลับจะขึ้นเครื่องหรือขับรถไปก็แล้วแต่ เพราะเที่ยวภูเก็ตอย่างเดียวอาทิตย์หนึ่งก็อยู่ได้ ไปสิมิลันนั้นไม่ใช่ใกล้ๆ เพราะเป็นหมู่เกาะที่ทอดขนานแนวเหนือใต้กับแผ่นดินใหญ่ก็จริง แต่ห่างจากฝั่งตรงท่าเรือบ้านทับละมุ จังหวัดพังงา ประมาณ 70 กิโลเมตร ใช้รถหนึ่งเรือไปก็ 3 ชั่วโมงหรือกว่านั้น ส่วนใหญ่ไปก็ต้องพักค้างคืนที่อุทยานแห่งชาติสิมิลันอย่างน้อยหนึ่งคืนหรือสองคืนแล้วก็กลับฝั่ง ส่วนหมู่เกาะสุรินทร์นั้นถ้าจะไปก็ต้องไปขึ้นเรือที่ท่าเรือกระบี่ จังหวัดระนอง ลงเรือได้คลื่นออกจากฝั่งไปประมาณ 60 กิโลเมตร ไปแล้วก็ต้องพักค้างแรมเช่นเดียวกับสิมิลัน เสร็จแล้วก็กลับกรุงเทพฯ ได้แค่นั้น

แต่คราวนี้เราได้เที่ยวกันต่อเนื่องรวดเดียวหลายแห่ง ด้วยการนั่งเรือเลาะฝั่งทะเลอันดามันไปตลอด อยู่กับท้องทะเลสีเขียวมรกตตลอดหลายวัน คุณไม่อยากไปก็บ้าแล้ว

อีกอย่างหนึ่งไปคราวนี้ไม่ได้เดินทางไปเขียนรูปอย่างโดดเดี่ยวเดียวดายอย่างที่เคยไปมา แต่เป็นการไปเขียนรูปกันกับศิลปินอีก 60 กว่าชีวิต เป็นศิลปินที่มาจากต่างถิ่น คือจากส่วนกลางคือกรุงเทพฯ (ซึ่งปกติแม้จะอยู่กรุงด้วยกันแต่ก็ไม่ได้เจอเจอกันบ่อยนัก) ผสมผสานกับศิลปินที่อยู่ทางภาคใต้ รวมไปถึงศิลปินต่างประเทศจากมาเลเซียและสิงคโปร์ ก็จะมาร่วมเสพเสวนาด้วย สภาพภาพของศิลปินที่ไปร่วมมีทั้งศิลปินแห่งชาติ ศิลปินชั้นเยี่ยม ศิลปินครูอาจารย์ ศิลปินอาวุโส ศิลปินหนุ่ม - สาวศิลปินอิสระ และศิลปินสมัครเล่น ใครอยากวาด (ลวดลาย) ก็ออกแสดงได้สดๆ กันเลย หรือใครอยากเก็บความประทับใจกลับไปเขียนที่บ้านก็ได้ ประสบการณ์อย่างนี้จะหาได้ที่ไหนง่าย ๆ

แต่...แต่...แต่สิ่งที่เป็แรงขับเคลื่อนสำคัญของการตกปากรับคำ (เชิญ) อย่างง่าย ๆ ในคราวนี้ น่าจะมาอยู่ตรงประเด็นสำคัญก็คือ...จึ...จึ...บอกแล้วจะอาย

ก็ทุกอย่าง คือว่า...อ้อ...ของฟรีทั้งหมด

ทั้งการเดินทาง ที่พัก อาหารการกิน มีคนต้อนรับให้ทั้งหมด แล้วคุณว่า โอ.เค. ไหม

